Αλιεία. Βυζάντιο

Ευξ. Πόντος. [illegible]. Χρυσόκερας

Πλίνιος
Φυσ. ἱσ
Βιβ. IX

XIX Piscium genus omne praecipua celeritate adolescit, maxime in Ponto. Causa multitudo amnium dulces inferentium aquas. Amiam vocant, cujus incrementum singulis diebus intelligitur. Cum thynnis haec et pelamides in Pontum ad dulciora pabula intrant gregatim cum suis quaeque ducibus: et primi omnium scombri, quibus est in aqua sulphureus color, extra qui caeteris. Hispaniae cetarias hi replent, thynnis non commeantibus.

XX Sed in Pontum nulla intrat bestia piscibus malefica, praeter vitules et parves delphines. Thynni dextra ripa intrant, exeunt laeva. Id accidere existimatur, quia dextro oculo plus cernant, utroque natura hebete. Est in euripo Thracii Bosphori, quo Propontis Euxino jungitur, in ipsis Europam Asiamque separantis freti angustiis, saxum miri candoris, a vado ad summa perlucens, juxta Chalcedonem in latere Asiae. Hujus aspecte territi semper adversum Byzantii promontorium, ex ea causa appellatum Aurei cornus, praecipiti petunt agmine. Itaque omnis captura Byzantii est, magna Chalcedonis penuria mille passuum medii interflu-

entis euripi. Opperiuntur autem Aquilonis flatum, ut secundo fluctu exeant e Ponto, nec nisi intrantes portum Byzantium capiuntur. Bruma non vagantur: ubicumque deprehensi, usque ad aequinoctium, ibi hibernant. Iisdem saepe navigia velis euntia comitantes, mira quadam dulcedine per aliquot horarum spatia et passuum milia a gubernaculis spectantur, ne tridente quidem in eos saepius jacto territi. Quidam eos qui hoc e thynnis faciant, pompilos vocant. Multi in Propontide aestivant. Pontum non intrant. Item soleae quum rhombi intrent: nec sepia est, quum loligo reperiatur. Saxatilium, turdus et merula desunt. sicut conchylia quum ostreae abundent. Omnia autem hibernant in Aegaeo. Intrantium Pontum soli non remeant trichiae. Graecis enim in plerisque nominibus uti par erit, quando aliis eosdem diversi appellavere tractus. Sed hi soli Istrum amnem subeunt: ex eo subterraneis ejus venis in Adriaticum mare defluunt: Itaque et illic descendentes nec unquam subeuntes e mari visuntur. Thynnorum captura est a Vergiliarum exortu ad Arcturi occasum: reliquo tempore hiberno latent in gurgitibus imis, nisi tepore aliquo evocati, aut pleniluniis. Pinguescunt et in

tantum, ut dehiscant. Vita longissima his biennio.

XXI. Animal est parvum, scorpionis effigie, aranei magnitudine. Hoc se, et thynno, et ei qui gladius vocatur, crebro delphini magnitudinem excedenti, sub pinna affigit aculeo: tantoque infestat dolore, ut in naves saepenumero exsiliant. Quod et alias faciunt aliorum vim timentes, mugiles maxime, tam praecipuae velocitatis, ut transversa navigia interim superjactent.

XXII (XVI). Sunt et in hac parte naturae auguria, sunt et piscibus praescita. Siculo bello ambulante in littore Augusto, piscis e mari ad pedes ejus exsilit: quo argumento vates respondere, Neptunum patrem adoptante tum sibi, Sex Pompeio (tanta erat navalis rei gloria) sed pedibus Caesaris futuros, qui maria tempore illo tenerent.

XXIII. Piscium feminae majores quam mares. In quodam genere omnino non sunt mares, sicut in erythinis et chanis. Omnis enim ovis gravidae capiuntur. Vagantur gregatim fere cujusque generis squamosi. Capiuntur ante solis ortum: tum maxime piscium fallitur visus. Noctibus quies: et illustribus aeque, quam die, cernunt. Ajunt

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

et si teratur gurges, interesse capturae: itaque plures secundo tractu capi quam primo. Gustu olei maxime, dein modicis imbribus gaudent aluntur que. Quippe et arundines, quamvis in palude prognatae, non tamen sine imbre adolescunt: et alias ubicumque pisces in eadem aqua assidui, si non affluat, exanimantur.

Αλιεία.

θύννοι Κορδύλαι. Πηλαμύδες Σκόμβροι. Αμίαι

64

Plinii

Nat. Hist.

Βιβ. IX

Κεφ. XVIII

– XIX.

Βόσπορος θρακικός. Μαργαρῖται.

LVI. . . . . In nostro mari reperiri solebant (margaritae), crebrius circa Bosphorum (17) Thracium, rufi ac parvi in conchis, quas myas (18) appellant. At in Acarnania quae vocatur pinna gignit. Πλιν. φυσ. ἱστ. Βιβ. IX.

---

(17) Hoc pariter Aelianus ex Juba, Hist. Anim. lib. XV cap. 8

(18) Μύες Athenaeo dicuntur, lib. III p. 86. Dioscoridi lib. II. cap. 7. κύαμες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αλιεία.

Σπόγγοι. Αλιεύοντες.

LXIX . . . . Maximae (spongiarum) Πλιν. βιβ. ιθ΄ fiunt manae, sed molissimae, circa Lyciam. In Βιβ. IX. profunde autem, nec ventose, molliores. In Hellesponto asperae, et densae circa Maleam. „

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ